

delsværdi og den værdi, hvortil de er opgjort i regnskabet eller selvangivelsen ved udgangen af indkomståret 1980, d.v.s. normalpriserne. Af praktiske grunde foreslås det dog, at der af ligningsrådet skal fastsættes normalhandelsværdier som udtryk for handelsværdierne for de mere almindeligt forekommende grupper af dyr. Når der er fastsat normalhandelsværdier, skal disse som hovedregel benyttes ved beregningen af forskelsbeløbet. Man har dog anset det for rimeligt, at ministeren for skatter og afgifter skal kunne fastsætte andre regler for beregningen af forskelsbeløbet for de tilfælde, hvor det kan påvises, at dyrenes handelsværdi i væsentlig grad overstiger normalhandelsværdien, fordi der er tale om ganske særligt værdifulde dyr eller besætninger.

Hvis landbrugere hidtil har opgjort værdien af deres stambesætningsdyr til handelsværdi, bliver forskellen mellem dyrenes handelsværdi på tidspunktet for de nye reglers ikrafttræden og den værdi, hvortil dyrene er opgjort i regnskabet eller selvangivelsen ved udgangen af indkomståret 1980, lig med 0 kr. Der bliver derfor i disse tilfælde ikke noget forskelsbeløb at fradrage ved indkomstopgørelsen. Disse landbrugere vil til gengæld straks ved indkomstopgørelsen for indkomståret 1981 kunne nedskrive på handelsværdierne.

De nuværende normalpriser andrager som nævnt 60–70 pct. af handelsværdierne. Derfor vil forskelsbeløbet komme til at udgøre omkring 50 pct. af stambesætningernes nuværende bogførte værdi for den altovervejende del af landbrugere, som opgør værdien af deres stambesætninger til normalpriser.

Det kan anslås, at det samlede forskelsbeløb for disse landbrugere vil udgøre et beløb af størrelsesordenen 3,8-4,0 milliarder kr. Hvis der åbnes mulighed for, at et beløb af denne størrelsesorden kan fradrages ved indkomstopgørelsen for et enkelt år, vil der kunne blive tale om en ganske mærkbar reduktion af beskatningsgrundlaget, især i kommuner med mange landbrugere, idet de indtægter, som modsvarer fradragsretten, måske først medregnes ved indkomstopgørelsen for senere år, eventuelt først for de år, hvor hele besætningen afhændes. For at hindre denne reduktion af beskatningsgrundlaget straks efter overgangen foreslås det, at forskelsbeløbet ikke skal kunne fradrages fuldt ud i et enkelt år, men skal fordeles over en årrække efter regler, der fastsættes af ministeren for skatter og afgifter.

I 1981 skal der fradrages 10 pct. af forskelsbeløbet.

Hvis antallet af stambesætningsdyr afgrænset efter de foreslåede regler i en eller flere af grupperne kvæg, svin og moderfår er mindre end 5 ved udgangen af indkomståret 1980 er det tanken, at hele det forskelsbeløb, som kan henføres til den pågældende dyreart, dog skal kunne fradrages ved opgørelsen af den skattepligtige indkomst for indkomståret 1981.

Efter lovforslagets regler skal landbrugernes husdyrbesætninger som nævnt ansættes til såkaldte normalhandelsværdier, som skal fastsættes af ligningsrådet. På disse værdier skal der med virkning for opgørelsen af den skattepligtige indkomst kunne nedskrives med 33½ pct. til 66½ pct. Hvis 66½ pct. af landbrugerens samlede besætning opgjort til normalhandelsværdier ved udgangen af indkomståret 1980 overstiger værdien opgjort til de nuværende normalpriser, er det ensbetydende med, at selve overgangen til de foreslåede regler betyder en indkomststigning. For at imødegå dette foreslås det, at der ved indkomstopgørelsen for indkomståret 1981 – ud over de allerede omtalte fradrag for forskelsbeløb for dette år – skal ske fradrag med så stor en del af forskelsbeløbet, som svarer til det beløb hvorved 66½ pct. af den samlede besætnings værdi opgjort til normalhandelsværdier ved udgangen af indkomståret 1980 måtte overstige værdien opgjort til normalpriser. Der henvises iøvrigt til bemærkningerne til § 8, stk. 6.

Den resterende del af forskelsbeløbet skal efter forslaget først kunne fradrages, efterhånden som stambesætningerne reduceres.

Af praktiske grunde vil det være hensigtsmæssigt, at ikke enhver reduktion af stambesætningen skal give adgang til fradrag af en del af forskelsbeløbet. Ministeren for skatter og afgifter skal efter forslaget fastsætte de nærmere regler for, hvornår en reduktion af stambesætningen berettiger til fradrag af en del af forskelsbeløbet. Det er tanken, at der skal ske en vis reduktion af stambesætningen, før der skal foretages fradrag af en del af forskelsbeløbet. Hvis der i løbet af de nærmest følgende to indkomstår, efter at der er opnået fradrag for en del af forskelsbeløbet, sker generhvervelse af et så stort antal dyr til stambesætningen, at denne bringes op på samme antal dyr, som fandtes ved begyndelsen af det indkomstår, hvori der blev givet fradrag, skal den skattepligtige indkomst for sidstnævnte indkomstår forhøjes med det fradragne forskelsbeløb. Til gengæld forhøjes det fradragsberettigede forskelsbeløb for de følgende år tilsvarende. Der henvises iøvrigt til bemærkningerne til § 8, stk. 6.